

Erik Holst (S):

Tager vi kommuneplanloven, så bemyndiger den miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om kommuneplanlægningen, jfr. § 51, og disse regler kan udformes som bindende retningslinjer. Der er ikke hidtil udsendt sådanne retningslinjer om kolonihaver, men det kunne jo gøres. Må jeg henvise til §§ 10 og 28 i kommuneplanloven, der giver miljøministeren beføjelser til at indkalde henholdsvis kommune- og lokalplanforslag. Hermed har ministeren mulighed for at gribe ind i igangværende planlægning med det formål at påvirke selve indholdet af planlægningen.

Så blev der spurgt fra fru Anne Grete Holmsgårds side: bliver en sådan – med en udenlandsk betegnelse – call-in bestemmelse nogen sinde anvendt? Ja, det gør den. Jeg har kendskab til i hvert fald et tilfælde, da en tidligere minister indkaldte i forbindelse med et kommuneplanforslag fra Herlev kommune.

Baggrunden var, at forslaget indebar udlægning af et eksisterende kolonihaveområde til såkaldt tæt-lav bebyggelse, og den daværende minister anførte om dette punkt, »at det siden landsplanredegørelsen af 1976 og i senere statslige tilkendegivelser er blevet fremhævet, at eksisterende kolonihaveområder så vidt muligt bør søges bevaret i den fortsatte planlægning.«

Kommuneplanforslaget blev senere ændret i overensstemmelse hermed og derefter vedtaget, og kolonihaverne ligger der stadig. Jeg erindrer, at den daværende miljøminister havde borgmesteren derude som partifælle, og at det gav nogle problemer, men kolonihaverne lever i bedste velgående den dag i dag. Dette for at sige, at hvor der er en vilje, hr. minister, er der en vej, som der skrevet stod, dengang den bekendte tyr, Højager Nakke, var blevet far til 50.000 kalve.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg er meget enig med fru Tove Lindbo Larsen om kolonihavernes betydning. Fru Tove Lindbo Larsen var også inde på spørgsmålet om det dalende antal kolonihaver, og dertil må jeg sige, at planstyrelsen foretog i 1975 en landsomfattende undersøgelse; der viste, at der pr. 1. januar 1974 var 44.837 ko-

lonihaver i Danmark med og uden bebyggelse. Nu skønner planstyrelsen, at havernes antal har holdt sig konstant i de sidste 10 år, idet man er af den opfattelse, at nedlagte haver og nye opvejer hinanden.

Fru Margrete Auken var inde på spørgsmålet om, hvad regeringen vil gøre, hvis det viser sig, at man i kommunerne ikke retter sig efter henstillingerne og de bestemmelser, der er i kommuneplanloven om at tage hensyn til kolonihaverne. Det kan man ikke på forhånd sige. Hvis man ikke følger henstillingerne op, må vi selvfølgelig se på, hvilke muligheder der så kan være.

Men jeg kunne måske henvise til, hvad vi har gjort med hensyn til at få udarbejdet retningslinjer i regionplanen for hovedstadsregionen. Der står deri – og jeg citerer fra regionplantillægget til regionplan for hovedstadsområdet:

»Miljøministeriet finder det væsentligt, at det nuværende antal kolonihaver bevares, og henstiller, at der i det videre regionplanarbejde tilvejebringes retningslinjer for, hvorledes der, hvis der undtagelsesvis nedlægges kolonihaver, etableres et tilsvarende antal af tilsvarende størrelse og tilgængelighed.«

Og så fortsætter man:

»Miljøministeren henstiller endvidere, at det i det videre regionplanarbejde tilstræbes at nærme sig det mål for antallet af kolonihaver, som er omtalt i planstyrelsens rapport om kolonihaver i Danmark.«

Her tænkes der selvfølgelig på det antal, som er nævnt netop i denne rapport, og som også er nævnt af forslagsstillerne, nemlig én kolonihave pr. 10 etageboliger.

Fru Lone Dybkjær ville gerne have haft en klarere præcisering af, hvornår planstyrelsen kommer med den nævnte redegørelse. Da den, som jeg nævnte før, bygger på kommuneplanerne, og da der er en spændvidde her, finder jeg det ikke rigtigt at angive et præcist tidspunkt, men jeg har henstillet, at planstyrelsen opmærksomt følger udviklingen og kommer med den – og dér brugte jeg udtrykket »snarest muligt«.

Fru Anne Grete Holmsgård stillede mig et spørgsmål med hensyn til amterne og om at kalde ind, men det har hr. Erik Holst været så venlig at svare på.

På spørgsmålet, om vi kan gøre noget herinde med hensyn til det areal, der ligger ubrugt, var hr. Erik Holsts svar ja, og det